Политика опоравка може почети у Сребреници

Пише: Валентин Инцко

Након неколико година застоја, економског пада и гомилања социјалних проблема, Босна и Херцеговина је ушла у једну оптимистичнију фазу. Савјет министара је формиран и све коалиционе странке су опредијељене у намјери да рјешавају економску кризу и земљу врате на пут евро-атлантских интеграција.

Постоје разлози да вјерујемо како међу водећим политичким странкама и политичким лидерима сада постоји воља да се окрене нови лист, престане освртати уназад и почне с рјешавањем истинских проблема с којима се суочавају грађани Босне и Херцеговине. То је клима у којој се странке припремају за локалне изборе у октобру, а та промјена у политичкој атмосфери нигдје неће бити толико важна као у Сребреници.

Посјетио сам Сребреницу неколико пута након што сам прије три године преузео дужност високог представника. Моја опредијељеност за рјешавање проблема у овом граду увијек је била на првом мјесту у оквиру мојих напора усмјерених на добробит грађана Босне и Херцеговине у цјелини. То је због тога што сматрам да сви ми, грађани Босне и Херцеговине и међународни представници, имамо основну дужност као људска бића, а то је да пружимо утјеху и заштитимо породице жртава злочина и да се суочимо с онима који су починили злочине и осигурамо да буду изведени пред лице правде.

Геноцид почињен у Сребреници је тежак терет, али морамо увијек имати на уму да најтежи терет носе породице које су остале без својих најмилијих. Иако постоје неки који и даље поричу ову чињеницу, не могу порећи да је Сребреница посебно мјесто и да заслужује посебну пажњу.

То је договорено 2008. године, и на крају крајева, то је разлог због којег је, на примјер, министар образовања РС Антон Касиповић недавно дошао у Сребеницу како би осигурао договор који је сву дјецу вратио у њихове клупе. Постоје и други позитивни примјери који показују да органи власти РС могу признати специфичности Сребренице, да могу, уколико то хоће, дјеловати тако да те специфичности афирмишу и подржавају.

Вјерујем да странке могу постићи политички договор који ће осигурати да сви грађани Сребренице буду у потпуности и праведно заступљени након општинских избора, те осигурати у исто вријеме да се на примјерен начин ода почаст жртвама ужасних злочина који су се тамо десили. Из поштовања према жртвама и њиховим породицама, те у интересу нормалног суживота у граду, политичке странке се морају укључити у истински дијалог.

Такав договор би отворио пут за невиђени социјални и економски напредак, који ће донијети добробити за цијелу заједницу и цијелу земљу. Коначно, уз процесе правде и помирења најважније питање за Сребреницу је потреба за успостављањем здраве економије. На тај начин, процеси помирења и опоравка би се могли одвијати заједно.
Општина има значајне економске ресурсе, који су остали неискориштени с обзиром на то да је политичка енергија усмјеравана што даље од питања која се тичу развоја. Предстојећа изборна кампања даје прилику странкама да јасно покажу да оне виде пут ван овог застоја и да су одлучиле кренути тим путем. Сада није вријеме да се политичари повлаче иза политичких ставова, већ да страначки лидери поведу напријед.

Право политичко вођство подразумијева грађење рјешења која ће бити у интересу садашњих и бивших становника Сребренице. Ово ће, такође, помоћи и многим другим бившим становницима да се врате у своје домове. Они су превише и предуго патили да би сада поново постали предмет политичких тензија и манипулација. Ово је политика истинског опоравка и наде која је потребна народу Босне и Херцеговине – и она може почети у Сребреници. Политичари на општинском, ентитетском и државном нивоу имају ријетку прилику. Они је морају искористити.